

АДМІНІСТРАТИВНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ (ДРУГА ПОЛОВИНА XVIII – ПОЧАТОК XIX СТ.)

Бондар А.В., гр. Е-38

Науковий керівник – канд. іст. наук, доц. **О.В. Головка**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Історія України другої половини XVIII – початку XIX ст. характеризується важливими подіями у всіх сферах соціально-економічного життя. Поряд з феодальним ладом, виникають товарно-грошові відносини, ринок, розвивається промисловість, відбуваються докорінні зміни в економічному, політичному та соціальному змістах розвитку регіону.

Адміністративний розподіл українських земель наприкінці XVIII – на початку XIX ст. було кардинально змінено, що відповідало державним вимогам. Після скасування Гетьманщини українські землі, які перебували під владою Росії було поділено на чотири частини. Уся колишня Гетьманщина передавалася під управління Малоросійської Колегії. Друга частина – територія слобідських полків, після ліквідації полкового устрою, була перетворена на Слобідсько-Українську губернію. Третю частину – територію Південної України – поділено на дві окремі територіальні одиниці: Новоросійську губернію – на півночі, та Запорозькі Вольності – на півдні. У 1775 році Запоріжжя було скасоване і поділено між двома губерніями: Новоросійською – на правому березі Дніпра, та Озівською – на лівому. До Новоросійської губернії приєднано землі між річками Бугом та Дністром.

Україну було розділено на дев'ять губерній, які складали три окремих регіони. До Лівобережної України входили Чернігівська, Полтавська та Харківська губернії. Правобережжя складалося з Київської, Волинської та Подільської губерній. Південь, який колись належав запорожцям і Кримському ханству, поділявся на Катеринославську, Херсонську й Таврійську губернії. Кожна губернія ділилася на повіти, що в свою чергу включали міста і села.

Нова система управління мала згубні наслідки для найстаріших міст України, більшість із яких користувалася самоврядуванням згідно з давнім Магдебурзьким правом. У 1835 р. Київ останнім серед міст утратив особливий статус, який передбачався цим правом. Відтоді більшість українських міст перейшла в підпорядкування губернській адміністрації. На найнижчому адміністративному рівні – в селі – за дотримання законпорядку відповідало місцеве дворянство.

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Гарапко М.І., гр. 13ф

Науковий керівник – д-р філос. наук, проф. **О.Ю. Панфілов**
Харківський інститут фінансів УДУФМТ

Застосування сучасних інформаційних технологій у навчальному процесі ВНЗ потребує змін у методиці викладання всіх дисциплін. Це пов'язано з тим, що викладач перестає бути для студента єдиним джерелом отримання знань. Нині багато інформації можна знайти в мережі Інтернет та за її допомогою. Орієнтація на формування репродуктивних навичок, таких як запам'ятовування та відтворення, за традиційним навчанням замінюється на розвиток умінь співставлення, синтезу, аналізу, оцінювання виявлення зв'язків, планування, групової взаємодії з використанням інформаційно-комунікаційних технологій. У таких умовах зміни мають торкнутися методики проведення аудиторних занять та організації самостійної роботи. Інформаційно-комунікаційні технології посилюють роль методів активного пізнання та дистанційного навчання. За вимогами Болонського процесу збільшується частка самостійної роботи студентів у навчальних програмах усіх дисциплін. Інформаційно-комунікаційні та дистанційні технології навчання дають змогу забезпечити студентів електронними навчальними ресурсами для самостійного опрацювання, завданнями для самостійного виконання, реалізувати індивідуальний підхід до кожного студента тощо. Використання інформаційно-комунікаційних та дистанційних технологій у навчальному процесі вищого навчального закладу поступово вносить зміни в невід'ємні елементи традиційної системи освіти, замінюючи дошку і крейду на електронну дошку і комп'ютерні навчальні системи, книжкову бібліотеку на електронну, звичайну аудиторію на мультимедійну. До сучасних інформаційно-комунікаційних технологій навчання відносяться Інтернет-технології, мультимедійні програмні засоби, офісне та спеціалізоване програмне забезпечення, електронні підручники та посібники, системи дистанційного навчання. Використовуючи технічні досягнення, людина має можливість вибудувати своє бачення світу, своє інформаційне поле, свою інформаційну картину світу, поєднуючи при цьому все, що створило людство, використовуючи всі накопичені людством знання і вносячи свій доробок.